

BERNÁTH AURÉL (1895-1982)

JÁTSZÓ FIÚ (JÁTSZÓ GYERMEK), 1933

Olaj, vászon, 110x80 cm
Jelezve jobbra lent: BA

Kikiáltási ár: 4 000 000 Ft / 15 094 EUR

OEUVRE-KATALÓGUS SZÁMA: 1933/7

PROVENIENCIA:

- egykor Szilágyi Sándor gyűjteményében

KIÁLLÍTVA:

- Bernáth Aurél kiállítása az 1912–1939. évek műveiből. Gróf Almásy-Teleki Éva Művészeti Intézete, Budapest, 1939. október 22. – november 5. katalógus: 49.
- Bernáth Aurél festőművész gyűjteményes kiállítása. Ernst Múzeum, Budapest, 1956–1957. katalógus: szám nélkül
- Bernáth Aurél festőművész kiállítása. Budapesti Történeli Múzeum, Budapest, 1972. szeptember-október, katalógus: 30.

KIÁLLÍTVA ÉS REPRODUKÁLVA:

- A magyar festészet rejtőzködő csodái – Válogatás magyar magángyűjteményekből II. Mű-Terem Galéria, Budapest, 2005. szeptember 10. – október 9. 211. oldal

REPRODUKÁLVA:

- Küldj egy kis optimizmust! Bernáth Aurél levelei Fruchter Lajoshoz (1930–1952). Szerk.: Rum Attila, Magyar Tudományos Akadémia, Budapest, 2007. 116. kép
- Rum Attila: Bernáth Aurél. Kossuth Kiadó–Magyar Nemzeti Galéria, Budapest, 2009. 43. kép

Bernáth Aurél az 1930-as években felesége pöstyéni munkahelyén, egy szanatóriumban töltötte a nyarakat, ahol a számára biztosított kicsiny szoba lehetővé tette az alkotást és a munkamódszerével járó hosszas, zavartalan elmélkedést. A körülmények és a helyszín ideálisnak bizonyult, Bernáth remekművek sorát alkotta meg itt az évek során, ekkori leveleiben panaszos sorokat csupán a megfelelő modellek hiányáról olvashatunk. Fruchter Lajos műgyűjtőnek írott levelei – melyek a személyes vonatkozásokon túl az éppen készülőfélben lévő művekről is tájékoztatnak – Bernáth művészetének alapvető dokumentumai. E vázlatokkal és pontos leírásokkal gazdag levelek segítségével nyomon követhetjük egyes művek születését, alakulási fázisait és a végleges befejezéshez vezető út állomásait. Bernáth 1933. július 10-én kelt levelében említi az itt bemutatott, később Játszó gyermek címmel kiállított festményét. „Jól néz ki a dolog, csak még sok munka” – zárja az alakokra, tájrészletekre és színekre szorító, szűkszavú leírást, melyben még szerepel a háttérben magasodó töltés tetején két apró emberi figura. Ezek a későbbiekben feleslegesnek ítélve a végleges kompozícióról már elmaradtak. A mű végül nem Fruchter, hanem a szintén a Gresham-asztaltársaság gyűjtőköréhez tartozó kiváló műbarát, Szilágyi Sándor kollekcijába került.

R.A.

Bernáth Aurél pöstyéni műtermében (1935)

